

Oyun Oynamak Çocuklar için Neden Önemlidir!

Beyindeki Sık Kullanılan Yollar

Küçük bir çocuk ne kadar çok deneyim kazanırsa beyinde o kadar çok ve belirgin izler oluşur. Uzun vadede dilimiz, alışkanlıklarımız, yeteneklerimiz, zevklerimiz, düşüncelerimiz ve bilgilerimizle birlikte bu öğrenme izleri bizi olduğumuz bireye dönüştürürler: Güneş parladığında hava ısınır, bal tatlıdır ve ısrırgan otları acı verir. Bir çocuk bütün bunları öğrenmek zorundadır ve her küçük çocuğun pasif olarak yaşamakla kalmayıp aynı zamanda aktif olarak aradığı dünyayla baş ederken öğrenir bunları.

Çocuklar, kendi deneyimlerini yaşama, nesnelere parçalayıp tekrar birleştirme, azma fırsatına ihtiyaç duyarlar. Bunu da yaşlılarıyla oynayarak, ailede ve bazen de geri çekilip yoğunlaşarak tek başına gerçekleştirirler.

Çocuklar oyun oynarken kurallara uymayı ve aynı zamanda diğer oyuncularla birlikte kuralları değiştirmeyi öğrenirler. Yoğunlaşmayı ve bütün güçleriyle bir hedefe doğru çalışmayı denerler. Diğerini dışarıda bırakmadan kazanmayı da, kaybetmeyi de, mutlu olmayı ve saldırganlaşmadan öfke veya başarıyla baş etmeyi öğrenirler. Arkadaşlarıyla ve ailede oyun oynarken kendilerini sosyal bir toplumun parçası olarak yaşarlar, oyun ve sosyal kurallara göre davranmayı öğrenirler. Sorumluluk ve dayanışma, saygı ve adalet duygusu geliştirirler. Bunun yanında da çocuklar duyularını geliştirir, kaslarını, hareketlerini ve becerilerini alıştırmalar.

Oyun oynarken bütün bunları ve daha fazlasını öğrenirler: korkmadan, pozitif bir atmosferde, sevgi ve güven dolu bir ortamda – diğer bir deyişle, oyun oynayarak. Çocuklar bu sırada oynamakla öğrenmek arasında ayrım yapmazlar, oynarken öğrenirler.

Sevgili Ebeveynler, çocuklarınızla oynayın!

Çocuklar modellerden öğrenirler. Bu durum oyun için de geçerlidir. Daha bin yılı aşkın bir süre önce rahip ve filozof Augustinus "Ebeveynlerin hayatı, çocukların okuduğu bir kitaptır" demiştir. Bir çocuk anne ve babayla birlikte oynamanın ne kadar güzel olduğunu yaşarsa şu kuralı kendine saklar: "Oynamak zevklidir. Kendimi güvenli ve rahat hissediyorum." Ebeveynlerin de oyunun kurallarına nasıl uyduklarını, öfke ve başarıyla nasıl baş ettiklerini, kazanmak için neler yaptıklarını, ama çocuklarıyla zor bir görevde (bir yapboz yapmak gibi) birlikte nasıl çalıştıklarını yaşadığında çocuk, anlamlı ve eğlenceli bağlamlarda ortak bir davranışı da yaşar. Birlikte oynarken çocuklarla ebeveynler aynı eşyalarla ilgilenir, birlikte konuşup güler ve birlikte kendilerini rahat hissederler. Ebeveynler birlikte oynarken çocuklarının güçlü yanlarını ve yeteneklerini keşfedebilirler. Kişiliğini farklı durumlarda yaşayıp çocuğun gelişiminde ona daha da iyi eşlik edebilirler.

Prof. Dr. Dr. Manfred Spitzer

Nörolojik Bilimler ve Öğrenme için Transfer Merkezi, Ulm

